

[Søren Hansen]

skrevet i bemærkningerne til lovforslaget, bliver færdigt, sådan at man kan finde en fornuftig og rigtig fordeling af opgaverne i forbindelse med de arkæologiske undersøgelser.

Vi vil samtidig gerne understrege, at de danske museer jo har andre og flere problemer end dem, der er omfattet af det udvalgsarbejde, der her er tale om, og som er den egentlige årsag til udskydelsen af lovrevisionen. De drøftelser, vi har haft i kulturudvalget det seneste års tid, har bl. a. vist, at museumsspørgsmålet optager partierne, og det er da en rigtig og en god og en rar ting, men samtidig har man konstateret i debatterne både i udvalget og andre steder, at besparelseskravene, ønskerne om, at det offentlige sparer på sine udgifter, er nok så udtalte, også på kulturområdet. Jeg har bemærket med tilfredshed, at de massive besparelseskrav bliver lidt mindre bastante, når man når til realiteterne og til de enkelte eksempler på, hvad resultatet af besparelser vil blive. Det viser lidt om holdbarheden af de synspunkter, der her er tale om.

Jeg går ud fra, at vi med udskydelsen ikke blot får lejlighed til at få resultaterne af det igangværende udvalgsarbejde ind i det lovforberedende arbejde, men også får mulighed for i den periode, der nu bliver tale om her, at få en ordentlig, dybtgående kortlægning af museernes vanskeligheder, sådan at vi kan få hele problemkomplekset med ind i det arbejde, der skal gå forud for den egentlige lovrevision.

Mette Madsen (V):

Jeg vil begynde med en kort bemærkning til socialdemokratiets ordfører, idet jeg gerne vil gøre opmærksom på, at venstre har stemt for alle de ekstra aktstykker, der er kommet for at gavne bl.a. nationalmuseet gennem de senere år, og at venstre også i forbindelse med skattelovgivningen om fritagelse for skat af tilskud fra bygningsfredningsfonden prøvede at få reglen udvidet, så den også kom til at gælde for private fondes tilskud. Det kunne vi ikke få igennem for socialdemokratiet. Det havde også været en hjælp på dette område.

Det, vi skal tale om i dag, er en udsættelse af revisionen af disse to love, og begrundelsen for at udsætte revisionen af de to love er

fra begge ministres side, at Møllmannudvalget endnu ikke har afsluttet sit arbejde. Det, som Møllmannudvalget skal afklare, er, hvor grænserne skal gå mellem fredningsstyrelsens og museernes arbejde og beføjelser, ligesom man skal komme med forslag til praktisk samarbejde for at undgå det ressourcespild og den dobbeltadministration, det uvægerlig medfører, når to sammenhængende funktioner er opsplittet på to forskellige ministerier. Det er jo tilfældet med det antikvariske område, efter at fredningsstyrelsens og de fleste af rigsantikvarens beføjelser gennem 1970erne efterhånden er blevet overført til miljøministeriet.

Naturligvis er et effektivt museumsarbejde ikke afhængigt af, hvilket ministerium det hører under. Det er opsplittningen af sammenhørende funktioner på forskellige ministerier, der er u hensigtsmæssig, og som giver anledning til overlapning og opbygning af tvillingepyramider. At denne fare forelå, blev klart for os, da kulturudvalget i 1976 arbejdede med museumsloven. Det var derfor, venstre ved fremsættelsen af bygningsfredningsloven i 1978 betingede sig, at der blev nedsat et udvalg til at afklare, hvor grænserne for fremtiden skulle gå mellem de to ministerier, hvem der skal grave, dokumentere, forske og registrere, hvem der skal konservere, opbevare, udstille og formidle – og så naturligvis, hvem der skal betale for hvad. Det udvalg, der dengang blev nedsat, fik navnet Møllmannudvalget efter sin formand, og det er altså resultatet af dette udvalgs arbejde, vi nu afventer.

Venstre vil naturligvis gå med til udsættelsen af lovrevisionerne, men det må være en forudsætning, at der ikke sker væsentlige ændringer inden for de berørte områder, mens udvalget arbejder, hverken personalemæssigt eller ved omlægninger på de områder, der klart ligger inden for de emner, Møllmannudvalget behandler.

Vi går også ud fra, at arbejdet afsluttes inden for den frist, der nu er nævnt i bemærkningerne. Det haster af mange grunde – nogle er allerede nævnt her i dag – ikke mindst fordi det berører et område, hvor Nationalmuseet er blevet berøvet et grundlæggende arbejdsfelt, nemlig den arkæologiske undersøgelsesvirksomhed. Denne virksomhed danner udgangspunkt for museernes videnskabelige arbejde og dermed også for for-